

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងខេត្តព្រះសីហនុ

សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខៈ ២៣៧

ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៧

សាលាក្រមរដ្ឋប្បវេណី

លេខៈ ៧៥/០៣ ឈ

ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៩

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ

សាលាដំបូងខេត្តព្រះសីហនុបានបញ្ជាក់ការ

ទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់នៅថ្ងៃទី ២៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៩ ។

ដោយមានសមាសភាពៈ

១.លោក **សុភ ហេង** ចៅក្រមសាលាដំបូងខេត្តព្រះសីហនុ

២.លោក **ធឿន ម៉ិនថន** ក្រឡាបញ្ជីសាលាដំបូងខេត្តព្រះសីហនុ

រវាងដើមចោទឈ្មោះ៖ ជ ជាតិខ្មែរ មានអាសយដ្ឋានផ្ទះលេខ

រាជធានីភ្នំពេញ ។

ដោយមានលោកមេធាវី ញឹប សុខឿន អត្តលេខលេខ ៨២៦ ជាសមាជិក ក្រុមមេធាវីនីតិវដ្ត មាន
អាសយដ្ឋានផ្ទះលេខ ១០-B2 EOE1 ផ្លូវលេខ ២១១ សង្កាត់វាលវែង ខណ្ឌ៧មករា រាជធានីភ្នំពេញ ជាអ្នក
តំណាងដោយអាណត្តិ ។

លោក **មិក សាផាណា** មានអាសយដ្ឋានការិយាល័យផ្ទះលេខ ២៧៥E០ ផ្លូវ១០៧ សង្កាត់បឹងព្រលិត
ខណ្ឌ០៧មករា រាជធានីភ្នំពេញ ជាអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ ។

និងលោក **លឹម សម្បត្តិ** អត្តលេខ ២២៥ លោក **លឹម រណ្ណា** អត្តលេខ ៨៧៧ មានការិយាល័យផ្ទះ
លេខ ៧៧៧ អ៊ីស្ត្រូ ផ្លូវបេតុងទី២ សង្កាត់ទួលសង្កែ ខណ្ឌឫស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ ជាអ្នកតំណាងដោយ
អាណត្តិ ។

សហចុងចម្លើយឈ្មោះ៖ ០១ ឈ្មោះ៖ ០២ ឈ្មោះ៖ ០៣ ឈ្មោះ៖ ០៤ ឈ្មោះ៖ ០៥
និងឈ្មោះ ០៦ ជាតិខ្មែរ មានអាសយដ្ឋានភូមិ ខេត្តព្រះសីហនុ និង
ឈ្មោះ៖ ០៧ ភេទប្រុស មានទីលំនៅភូមិ ខេត្តកំពង់ធំ ។

ដោយមានលោកមេធាវី **គា សុផល** អត្តលេខ ៥៥១ មានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅវិទ្យាល័យលេខ៦៤ ផ្លូវ
លេខ ៥៩២ សង្កាត់បឹងកក់២ ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ ជាអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ ។

អង្គហេតុ និងចំណុចទាងៈ

១-ខ្លឹមសារ នៃសាលាក្រមដែលទាមទារដោយដើមចោទៈ

១.១-ទាមទារគ្រប់គ្រងដីទំហំ ១៤០៦៥ (មួយម៉ឺនបួនពាន់ហុកសិបប្រាំបី ម៉ែត្រការ៉េ) ពីឈ្មោះ
០៧ និងឈ្មោះ៖ ០១ និងប្រពន្ធឈ្មោះ៖ ០១-២ ដែលមានវិញ្ញាបនបត្រសម្រាប់ប្រើប្រាស់ដី
លេខៈ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៦ ធ្វើជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិប្រើប្រាស់ដី ជ

១.២-បង្គាប់ឲ្យសហចុងចម្លើយធ្វើនីតិវិធីចុះបញ្ជីផ្ទេរកម្មសិទ្ធិលើដី ដែលមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ: ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៦ ពីឈ្មោះ: ៧ ដាក់មកឈ្មោះ: ដ ចំពោះដីទំហំ ១៤០៦៥ (មួយម៉ឺនបួនពាន់ហុកសិបប្រាំ) ម៉ែត្រការ៉េ ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅភូមិ ខេត្តព្រះសីហនុ ។

១.៣-អនុញ្ញាតឲ្យមន្ត្រីនៃមន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដីខេត្តព្រះសីហនុ ធ្វើនីតិវិធីចុះបញ្ជីផ្ទេរកម្មសិទ្ធិនៃដីលើវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ: ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៦ ពីឈ្មោះ: ៧ ដាក់មកឈ្មោះ: ដ ចំពោះដីទំហំ ១៤០៦៥ (មួយម៉ឺនបួនពាន់ហុកសិបប្រាំ) ម៉ែត្រការ៉េ ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅភូមិ ខេត្តព្រះសីហនុ ។

១.៤-ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាបន្ទុករបស់សហចុងចម្លើយ ។

២-ការពន្យល់ត្រួសអំពីរឿងក្តី:

កាលពីឆ្នាំ ១៩៩១ ដើមចោទបានទិញដីដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅភូមិ ខេត្តព្រះសីហនុ ទំហំទទឹង ៦៤ ម៉ែត្រ បណ្តោយ ២១០ ម៉ែត្រ ពីឈ្មោះ: ១ ហើយបានកាន់កាប់អាស្រ័យផលរហូតមកដល់បច្ចុប្បន្នរយៈពេល ២៦ ឆ្នាំ ដោយមានលិខិតកាន់កាប់ និងទទួលស្គាល់ពីអាជ្ញាធរត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ស្រាប់តែនៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៦ សហចុងចម្លើយ បានសែងខ្លួមមកដាក់ និងធ្វើរបងលើដីដើមចោទ ទើបធ្វើឲ្យដើមចោទដាក់ពាក្យបណ្តឹងមកសាលាដំបូងខេត្តព្រះសីហនុ តែម្តង ។

៣-ការអះអាងរបស់ភាគី:

-ការអះអាងរបស់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិរបស់ដើមចោទ: កាលពីឆ្នាំ ១៩៩១ កូនក្តីខ្លួនបានទិញដីដែលកំពុងមានវិវាទនេះពីឈ្មោះ: ១ មានទំហំទទឹង ៦៤ ម៉ែត្រ បណ្តោយ ២១០ ម៉ែត្រ ដែលជាទាហ៊ាននៅទីនោះ ហើយបានកាន់កាប់អាស្រ័យផលរហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្នមានរយៈពេល ២៦ ឆ្នាំ មកហើយ មានលិខិតកាន់កាប់ និងទទួលស្គាល់ពីអាជ្ញាធរត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។ស្រាប់តែនៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៦ មានឈ្មោះ: ៧ ឈ្មោះ: ៧ និងបក្សពួកបានសែងខ្លួមមកដាក់ និងធ្វើរបងលើដីរបស់កូនក្តីខ្លួន ពេលនោះកូនក្តីខ្លួនបានដាក់ពាក្យបណ្តឹង ហើយតុលាការក៏បានសម្រេចឲ្យចុងចម្លើយ និងបក្សពួករុះរើខ្លួម និងរបងចេញពីដីកូនក្តីខ្លួនតាមអំណាចសាលដីកាស្ថាពរ ។ក៏ប៉ុន្តែថ្មីៗនេះឈ្មោះ: ៧ និងប្រពន្ធឈ្មោះ: ៧-២ ឈ្មោះ: ៧ និងឈ្មោះ: ៧ មានចេតនាលួចធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដែលមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៦ ដែលពួកគេបានភូតកុហក និងផ្តល់ភស្តុតាងក្លែងក្លាយដល់អាជ្ញាធរគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ ។ ក្រោយមកនៅឆ្នាំ ២០១៦ នេះកូនក្តីខ្លួនទើបតែទទួលដំណឹងថាមានឈ្មោះ: ៧ ដូចខាងលើទៅវាស់វែងដីរបស់កូនក្តីខ្លួន ដោយកូនក្តីខ្លួនបានដាក់ពាក្យបណ្តឹងទប់ស្កាត់ និងអន្តរាគមន៍ទៅអភិបាលខេត្ត ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៦ និងពាក្យបណ្តឹងសុំទប់ស្កាត់ ក្រសួងក្រសួងប្រទេស ប្រធានការិយាល័យរៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្មសំណង់ និងភូមិបាល ២០១៦ ម៉្យាងវិញទៀតតុលាការក៏បានទទួលស្គាល់ដីកូនក្តីខ្លួនដែលមានទំហំ ៦៤ ម៉ែត្រ បណ្តោយ ២១០ ម៉ែត្រ មានទីតាំងស្ថិតនៅភូមិ ខេត្តព្រះសីហនុ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនក្តីខ្លួន ។

តាមអំណាចសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១១៣៨(ង) ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៣ របស់សាលាដំបូងខេត្តព្រះសីហនុ សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១១៨ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៧ របស់សាលាដំបូងខេត្តព្រះសីហនុ សាលដីកាលេខ ៣៣(ខ) ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ និងសាលដីកាលេខ ៤៤ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៣ របស់តុលាការកំពូល ។ ហេតុនេះតាមអង្គហេតុនេះឃើញថាឈ្មោះ ច១ ប្រពន្ធឈ្មោះ ច១-២ និងឈ្មោះ ច២ ឈ្មោះ ច៧ ពិតជាបានលួចធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ រំលោភយកដីរបស់កូនក្តីខ្លួនយ៉ាងពិតប្រាកដ ។

-ការអះអាងរបស់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិរបស់ដើមចោទ៖ ការទិញលក់រវាងឈ្មោះ ១១

និងកូនក្តីខ្លួនគឺមានលិខិតចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៩ របស់ឈ្មោះ ១១ និងពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ដីធ្លីលេខ ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩១ ចេញដោយប្រធានគណៈកម្មាធិការប្រជាជនឃុំ និងបានកាន់កាប់ គ្រប់គ្រង ប្រើប្រាស់អាស្រ័យផលលើដីខាងលើនេះរហូតមក ដោយពុំមានឃើញតតិយជនឬបុគ្គលណាមួយប្តឹងតវ៉ា ជំទាស់ការកាន់កាប់របស់កូនក្តីខ្លួនឡើយ ស្រាប់តែនៅដើមឆ្នាំ ២០០៧ មានសហចុងចម្លើយ និងបក្ខពួកបានសែងខ្ទមមកដាក់ និងធ្វើរបងព័ទ្ធលើដីរបស់កូនក្តីខ្លួនដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីកូនក្តីខ្លួន ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចណាមួយនោះទេ ក្រោយមកកូនក្តីខ្លួនបានប្តឹងពួកគេពីបទប្រើហិង្សាលើអ្នកកាន់កាប់អចលនវត្ថុដោយសុចរិតទៅអយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តព្រះសីហនុ។ ហើយតុលាការក៏បានសម្រេចផ្ដន្ទាទោសឈ្មោះ ច១ និងឈ្មោះ ច២ ដាក់ពន្ធនាគារចំនួន ០៦ ខែ តាមសាលាក្រមលេខ ៣៨ (ង) ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៣ របស់សាលាដំបូងខេត្តព្រះសីហនុ លុះក្នុងអំឡុងពេលឆ្នាំ ២០១៦ ឈ្មោះ ច១ និងឈ្មោះ ច១-២ បានឃុបឃិតគ្នាលួចលក់ដីទំនាស់ខាងលើនេះទៅឈ្មោះ

ច៧ ហើយបានលួចធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិរំលោភយកដីរបស់កូនក្តីខ្លួនថែមទៀត ចំពោះអង្គច្បាប់លិខិតរបស់ឈ្មោះ ១១ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៩ និងពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លី លេខ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កុម្ភៈឆ្នាំ ១៩៩១ ចេញដោយប្រធានគណៈកម្មាធិការប្រជាជនឃុំបញ្ជាក់ឲ្យឃើញថា កូនក្តីខ្លួនពិតជាបានទិញដីទំហំ ៦៤ ម គុណនឹង ២១០ ម ពីឈ្មោះ ១១ យោងតាមមាត្រា ៦៤ នៃច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ ២០០១ បានចែងថាការលក់អចលនវត្ថុ គឺជាកិច្ចសន្យាដែលអនុញ្ញាតឲ្យផ្ទេរសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិពីអ្នកលក់ទៅឲ្យអ្នកទិញ ដោយអ្នកទិញត្រូវបង់ថ្លៃអចលនវត្ថុនោះទៅឲ្យអ្នកលក់ និងមាត្រា ៣៤ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ៣៨ ក្រច ស្តីពីកិច្ចសន្យា និងការទទួលខុសត្រូវក្រៅកិច្ចសន្យាបានចែងថា ការលក់ជាកិច្ចសន្យាមួយដែលបុគ្គលម្នាក់មានកាតព្វកិច្ចផ្ទេរកម្មសិទ្ធិនៃវត្ថុមួយ សិទ្ធិណាមួយទៅឲ្យបុគ្គលម្នាក់ទៀត ដែលមានកាតព្វកិច្ចត្រូវប្រគល់ប្រាក់ថ្លៃវត្ថុ ឬសិទ្ធិនោះមកវិញ ព្រមទាំងមាត្រា ៥១៦ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីបានចែងថា កិច្ចសន្យាលក់ទិញអាចត្រូវបានបង្កើតឡើង ដោយមានការព្រមព្រៀងគ្នា រវាងភាគីទាំងសងខាងតែប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះមាត្រា ៦៤ នៃច្បាប់ភូមិបាល មាត្រា ៣៤ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ៣៨ និងមាត្រា ៥១៦ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីបញ្ជាក់ថាកូនក្តីខ្លួន និងឈ្មោះ ១១ ពិតជាបានបង្កើតកិច្ចសន្យាទិញលក់ដីត្រឹមត្រូវស្របច្បាប់យ៉ាងពិតប្រាកដ ហើយភាគីអ្នកលក់ឈ្មោះ ១១ ក៏បានទទួលប្រាក់រូបរាល់តាំងពីឆ្នាំ ១៩៩១ បន្ទាប់ពីទិញដីពីឈ្មោះ ១១ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩១ ហើយក្រោយមកកូនក្តីខ្លួនបានចាត់ចែង គ្រប់គ្រង កាន់កាប់ និងអាស្រ័យផលលើដីនោះតាំងពីឆ្នាំ ១៩៩១ រហូតមក ដោយពុំមានជនណាម្នាក់មកប្តឹងទាមទារ តវ៉ា ជំទាស់ឬហាមឃាត់នោះទេ តាមមាត្រា ៣០ និងមាត្រា ៣១ នៃច្បាប់

ភូមិបាលឆ្នាំ ២០០១ និងមាត្រា ១៦២ កថាខណ្ឌទី២ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីកូនក្តីខ្លួនអាចធ្វើលទ្ធកម្មកម្មសិទ្ធិលើដី
 នេះបាន។ បន្ទាប់ពីកូនក្តីខ្លួនបានកាន់កាប់ដីនោះបានរយៈពេល ១៦ ឆ្នាំ សហចុងចម្លើយទើបតែចូលមក
 រំលោភបំពានកាន់កាប់ដីនោះនៅដើមឆ្នាំ ២០០៧ ដោយពួកគេបានសែងខ្ទម និងធ្វើរបងព័ទ្ធលើដីកូនក្តីខ្លួន
 ដូចមានចម្លើយរបស់ឈ្មោះ ច១ និងឈ្មោះ ច២ នៅដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរក្នុងសាលាក្រម
 ព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣៨ (ង) ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៣ របស់សាលាដំបូងខេត្តព្រះសីហនុ ។ យោងតាម
 សាលាក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣៨(ង) ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៣ នេះបានសម្រេចផ្ដន្ទាទោសលើឈ្មោះ
 ច១ និងឈ្មោះ ច២ ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់ចំនួន ០៦ ខែ ពីបទ ប្រើអំពើហិង្សាទៅលើអ្នកកាន់កាប់អចលន
 វត្ថុដោយសុចរិត តាមសាលាក្រមនេះបញ្ជាក់ឲ្យឃើញថាកូនក្តីខ្លួនមានអត្ថិភាពនៃសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិលើដីខាងលើ
 នេះ បើតុលាការមិនរកឃើញថាដីខាងលើនេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនក្តីខ្លួនទេនោះក៏មិនផ្ដន្ទាទោសពួកគេដាក់
 ពន្ធនាគារដែរ ។ តាមដីកាសម្រេចរក្សាការពារលេខ ៥០២ គរ ១៦ ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៦ របស់
 សាលាដំបូងខេត្តព្រះសីហនុ ក៏ទទួលស្គាល់ថាកូនក្តីខ្លួនមានអត្ថិភាពនៃសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិលើដីនេះផងដែរ ។ តាម
 លិខិតលេខ ចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែ មិនា ឆ្នាំ ២០១៦ របស់សាលាខេត្តព្រះសីហនុ ត្រូវបានចេញ
 ក្រោយពេលដែល កូនក្តីខ្លួនដាក់ពាក្យបណ្តឹងទប់ស្កាត់នៅសាលាខេត្តព្រះសីហនុ ក្នុងខ្លឹមសារនៃលិខិតនេះ
 បានច្រានចោលពាក្យបណ្តឹងទប់ស្កាត់ និងអនុញ្ញាតឲ្យមន្ទីរដែនដី បន្តអនុវត្តនីតិវិធីរៀបចំចុះបញ្ជីកសាងប័ណ្ណ
 ឲ្យទៅឈ្មោះ ច១ ដើម្បីបានកាន់កាប់ និងប្រើប្រាស់ចាត់ចែងស្របច្បាប់ ។ លើសពីនេះលិខិតនេះក៏បាន
 សរសេរថាចម្លងជូនកូនក្តីខ្លួនដើម្បីជ្រាប និងអនុវត្ត ប៉ុន្តែជាក់ស្តែងកូនក្តីខ្លួនមិនដែលបានទទួល ឬដឹងនូវ
 លិខិតទាំងនេះឡើយ យោងតាមអនុក្រឹត្យលេខ ៤៧ អនក្រ បក ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០២ ស្តីពីការ
 រៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈកម្មការសុរិយោដីគ្រងមាត្រា ៣ បានចែងថាគណៈកម្មការសុរិយោដីមាន
 រចនាសម្ព័ន្ធដូចតទៅ គណៈកម្មការសុរិយោដីថ្នាក់ស្រុកខ័ណ្ឌ, គណៈកម្មការសុរិយោដីថ្នាក់ខេត្តក្រុង និង
 គណៈកម្មការសុរិយោដីថ្នាក់ជាតិ និងមាត្រា ១០ មាត្រា ២០ និងមាត្រា ២៣ ក៏បានចែងថាភារកិរិយាដែលមិន
 សុខចិត្តនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់គណៈកម្មការសុរិយោដីថ្នាក់ស្រុកខ័ណ្ឌ អាចប្តឹងតវ៉ាទៅគណៈកម្មការសុរិ
 យោដីថ្នាក់ខេត្តរាជធានី , គណៈកម្មការសុរិយោដីថ្នាក់ជាតិ និងតុលាការ ប្រសិនបើគ្មានបណ្តឹងក្នុងរយៈពេល
 ៣០ ថ្ងៃ ចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានសេចក្តីសម្រេចទេ នោះសេចក្តីសម្រេចរបស់គណៈកម្មការសុរិយោដីថ្នាក់ស្រុក
 ខ័ណ្ឌត្រូវចាត់ទុកជាស្ថាពរ ដូច្នេះតាំងពីថ្ងៃចេញលិខិតខាងលើនេះរហូតដល់បច្ចុប្បន្នកូនក្តីខ្លួនមិនដែលបាន
 ទទួលដំណឹងដែលជាហេតុធ្វើឲ្យកូនក្តីខ្លួន មិនបានប្តឹងទៅគណៈកម្មការសុរិយោដីថ្នាក់ជាតិ និងតុលាការបាន
 ។ យោងតាមពាក្យទទួលស្គាល់ព្រំដីចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៦ របស់ឈ្មោះ ១២ និងពាក្យទទួល
 ស្គាល់ព្រំដីរបស់ឈ្មោះ ១៣ គឺសុទ្ធតែទទួលស្គាល់ថាដីរបស់ពួកគេមានព្រំប្រទល់ជាប់ដីកូនក្តីខ្លួន ។ សូម
 សំណូមពរឲ្យតុលាការមេត្តាសម្រេចដូចនៅក្នុងពាក្យបណ្តឹង ។

សំណូមពរ៖ សូមឲ្យតុលាការមេត្តាជួយចេញសាលាក្រមដូចនៅក្នុងពាក្យបណ្តឹងដូចក្នុងការទាម
 ទាររបស់ដើមចោទ ។

-សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិរបស់ចុងចម្លើយ៖ កូនក្តីខ្លួនបានកាន់កាប់

លើដីនោះតាំងពីឆ្នាំ ១៩៨៦ ហើយការកាន់កាប់នោះមានសាក្សីដែលជាប្រជាពលរដ្ឋបានផ្តិតមេដៃទទួលស្គាល់ ថាលោក ច១ និងប្រពន្ធបានរស់នៅលើដីនោះពិតប្រាកដមែន តាមរយៈលោកមេភូមិឈ្មោះ ស១០១-៧ លោកស្រី ង បាននាំកម្លាំងទាហានជិត ២០ នាក់ ចុះទៅដុតខ្ទមលោក ច១ ចោល ដោយអះអាងថាដី នោះបានទិញពីឈ្មោះ ១១ ហើយទើបមានការប្តឹងគ្នារហូតតាំងពីសង្កាត់ រហូតដល់តុលាការខេត្តព្រះ សីហនុ នៅឆ្នាំ ២០០៧ តុលាការខេត្តព្រះសីហនុ បានបង្វិលសំណុំរឿងនោះឲ្យគណៈកម្មការដោះស្រាយវិវាទ ដីធ្លីថ្នាក់ខេត្តជាសមត្ថកិច្ច ដោយអះអាងថាពុំមែនជាសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ ហើយគណៈកម្មការបានទទួល រឿងនោះដោះស្រាយជាសមត្ថកិច្ច ក្នុងអំឡុងពេលកំពុងដោះស្រាយ ឈ្មោះ ង បានលក់ដីនោះឲ្យទៅ ឈ្មោះ ១៤ ប៉ុន្តែត្រូវបានផ្អាកវិញ ដោយសារមិនត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ហើយទាក់ទងការប្តឹងទាមទារដី នោះ កិរិយានៃការកាន់កាប់ដីដើមចោទពុំបានកាន់កាប់លើដីនោះទេ ដោយសំអាងលើលិខិតពាក្យស្នើសុំកាន់ កាប់ដីធ្លីចុះថ្ងៃទី ហើយពេលនោះចៅសង្កាត់ បានដាក់លិខិតបញ្ជី ដោយចំណុច ទី០១ ឆ្នាំ ១៩៨៩ ដល់ឆ្នាំ ១៩៩២ ចៅសង្កាត់គឺឈ្មោះ ១៥ ហេតុអ្វីក៏បានដាក់លិខិតពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ដី ធ្លីជាឈ្មោះ ១៦ ទៅវិញ ហើយក្នុងគណៈកម្មការដោះស្រាយនោះមានការកោះហៅជាច្រើនលើកច្រើន សារ ដែលសមាសភាពចូលរួមមានអាជ្ញាធរ ដែនដី និងលោកស្រី ង ដោយពេលនោះលោកស្រី ង បានបញ្ជូនឯកសារមួយចំនួនមកសាលាខេត្តព្រះសីហនុ ដោយមានសមាសភាពចូលរួមជាមន្ត្រីខេត្ត និង សុរិយោដីខេត្ត ដោយពេលប្រជុំនោះពុំបានកំណត់ថានរណាជាម្ចាស់ដីនោះទេ ព្រោះជាសាលាក្រមបញ្ជាក់ពី ការប្រើប្រាស់អំពើហិង្សាតែប៉ុណ្ណោះ ហើយពាក្យស្នើសុំនេះមានការខុសប្រែប្រួល ដោយចៅសង្កាត់ក៏មានការ ខុសគ្នាដែរ ដោយគណៈកម្មការពិនិត្យឃើញមានការកោសលុប តម្រូវឲ្យដាក់ឯកសារបន្ថែម ប៉ុន្តែមិនមានការ ដាក់ឡើយ ទាក់ទងនឹងសាក្សីដែលគាត់បានមកឆ្លើយកាលពីថ្ងៃទី ០៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៨ នាពេលទាញហេតុ ផលដោយផ្ទាល់មាត់សាក្សី ស១០១-៧ ឈ្មោះ ស២០១-៧ ឈ្មោះ ស៣០១-៧ សាក្សីទាំងបីនាក់ជា និងជា ខេត្តព្រះសីហនុបានបញ្ជាក់ថាដីនោះជាដីរបស់កូនក្តីខ្លួន ហើយនីតិវិធីក សាងប័ណ្ណគឺបានចូលរួមតាំងពីដើមរហូតដល់ចប់ ចុងបញ្ចប់ ទើបប្រគល់ដីនោះឲ្យកូនក្តីខ្លួន ចំពោះរឿងក្តីព្រហ្ម ទណ្ឌគឺកូនក្តីបានជាប់ឃុំមែន ប៉ុន្តែដោយសារតែសម្តេចតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រីជាទីគោរពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ដែលលោក មានព្រហ្មវិហារធម៌ ឲ្យក្រសួងយុត្តិធម៌ចុះមកសាលាដំបូងខេត្តព្រះសីហនុ ហើយមានការលើកលែងទោសឲ្យ ក្រុមគ្រួសារលោក ច១ ចេញពីពន្ធនាគារ ទើបដោះលែងឲ្យកូនក្តីខ្លួនមានសេរីភាពឡើងវិញ ក្រោយមក ទៀតទើបលោកស្រី ង ដាក់ពាក្យមកសាលាដំបូងខេត្តព្រះសីហនុ ដើម្បីទាមទារដីវិញ ទាក់ទងនឹងសំណុំ រឿងនេះបានអូសបន្លាយពេលវេលា ដោយមានការដាក់សាក្សី ប៉ុន្តែពុំមានអាសយដ្ឋាន ហើយបានស្នើសុំដាក់ អាសយដ្ឋាន ប៉ុន្តែរហូតមកដល់ពេលនេះក៏ពុំមានដដែល សំណូមពរសូមឲ្យលោកចៅក្រមច្រានចោលនូវការ ទាមទាររបស់ដើមចោទ ដោយហេតុការដីនេះជាដីកូនក្តីខ្លួន ព្រោះមានឯកសារបញ្ជាក់ និងមានសាក្សីបានមក បញ្ជាក់ផងដែរ ដោយឡែកដើមបណ្តឹងគ្មានឯកសារអ្វីបញ្ជាក់ថាដីទំនាស់នោះជាដីរបស់ខ្លួន ដោយសាក្សីក៏ គ្មានដែរ ។ សូមឲ្យតុលាការច្រានចោលការទាមទាររបស់ដើមចោទ ។

សំណូមពរ៖ សូមឲ្យតុលាការមេត្តាជួយចេញសាលាក្រមច្រានចោលពាក្យបណ្តឹងរបស់ដើមចោទ។

៤-ការអះអាងរបស់សាក្សី:

-សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់សាក្សីឈ្មោះ ស២២១-៧ ៖ ខ្លួនមានមុខងារជា របស់សាលាសង្កាត់ ខេត្តព្រះសីហនុ ។ចំពោះរឿងហេតុនេះ ក្រុមរបស់លោកតា ២១ បានរស់នៅលើទីតាំងដីទំនាស់តាំងពីយូរមកហើយ ដែលបច្ចុប្បន្នទីតាំងដីស្ថិតនៅភូមិ បច្ចុប្បន្នស្ថិតនៅភូមិ ។ លោកតា ២១ និងប្រពន្ធគាត់រស់នៅលើទីតាំងដីនោះយូរមកហើយ ដោយដីរបស់ពួកគាត់បានមកដោយកាន់កាប់តាំងពីអំឡុងឆ្នាំ ១៩៨២ ទៅអំឡុងឆ្នាំ ១៩៨៣ មកម្ល៉េះ ។កាលពីអំឡុងឆ្នាំ ១៩៨៩ ដល់ឆ្នាំ ១៩៩២ ចៅសង្កាត់លេខ មានឈ្មោះ ០៥ ។ ចំពោះការទិញលក់ដីរបស់ឈ្មោះ ង ទៅឈ្មោះ ០៤ គឺមានខ្លួនចុះហត្ថលេខាលើលិខិតទិញលក់នោះមែន តែខ្លួនមិនចាំរឿងហេតុដែលនាំឲ្យខ្លួនចុះហត្ថលេខានេះឡើយ ព្រោះយូរឆ្នាំពេក ។ឈ្មោះ ០១ ខ្លួនស្គាល់ តែបច្ចុប្បន្នស្លាប់ហើយ ខ្លួនពុំចាំថាគាត់បានលក់ដីឲ្យឈ្មោះ ង ឬអត់នោះទេ ។

-សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់សាក្សី ស១២១-៧ ៖ ខ្លួនជា ខ្លួនស្គាល់ដីទំនាស់ច្បាស់ ព្រោះខ្លួនរស់នៅខេត្តព្រះសីហនុ មុំមន្ទីរកសិកម្មថ្មតាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៣ មកម្ល៉េះ ដោយកាលពីពេលនោះខ្លួនឃើញគ្រួសារលោក ២១ រស់នៅ និងកាន់កាប់លើដីនោះរួចទៅហើយ ។ការកាន់កាប់ដីរបស់លោក ២១ គឺបានកាន់កាប់រហូតដល់អំឡុងឆ្នាំ ២០០៦ ជាពេលដែលខ្លួនកំពុងកាន់តំណែងជា ទើបដឹងមានការដុតបង្គោលរបងជ្វះរបស់គាត់ ។នៅពេលនោះលោក ២១ ពុំទាន់ធ្វើលិខិតកាន់កាប់ដីធ្លីនោះទេ ។ ក្រោយពេលមានជំលោះរួច ទើបគាត់មកធ្វើលិខិតស្នើសុំកាន់កាប់។ ឈ្មោះ ០១ ខ្លួនស្គាល់ច្បាស់ ព្រោះនាពេលកន្លងមកគាត់មិនធ្លាប់មានការកាន់កាប់ដីនៅតំបន់នោះទេ ហើយគាត់ធ្លាប់ហៅខ្លួនទិញដីនៅមាត់ព្រែកដែរ តែខ្លួនមិនព្រមទិញ ។ ខ្លួនមិនដឹងថាឈ្មោះ ០១ មានដីនៅទីនោះលក់ឲ្យឈ្មោះ ង ទេ ។ចំពោះប្រជាពលរដ្ឋផ្តិតមេដៃបញ្ជាក់ថាដីនោះជាដីរបស់លោក ២១ នោះគឺពួកគាត់ពុំបានផ្តិតមេដៃលើខ្លួននោះទេ តែខ្លួនដឹងច្បាស់ថាជាស្នាមមេដៃប្រជាពលរដ្ឋ ។ចំពោះការចុះហត្ថលេខារបស់ខ្លួន នៅលើលិខិតទិញលក់ដីរបស់ឈ្មោះ ង គឺមានអ្នកយកកិច្ចសន្យានោះមកឲ្យខ្លួនចុះហត្ថលេខា និងបានប្រាប់ខ្លួនថាគេដោះស្រាយវិវាទរួចរាល់អស់ហើយ ទើបធ្វើឲ្យខ្លួនហ៊ានចុះហត្ថលេខា ។ពីមុនខ្លួនមិនដឹងថាដីនោះមានទំហំប៉ុណ្ណានោះទេ តែរហូតមកទល់ពេលនេះទើបតែដឹងតិចៗគឺមានទំហំប្រហែល ៦០ ម៉ែត្រ គុណ ២១០ ម៉ែត្រ ។

-សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់សាក្សី ស៣២១-៧ ៖ ខ្លួនធ្វើការនៅខេត្តព្រះសីហនុ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៤ មកម្ល៉េះ ពោលគឺនៅពេលដែលខ្លួនមកធ្វើការនៅទីនេះ ខ្លួនតែងតែទៅលេងនៅតំបន់ដីដែលមានទំនាស់នោះ ព្រោះកន្លែងនោះជាកាលស្រែ ។ខ្លួនដឹងថាដីនៅទីនោះគឺឈ្មោះ ២១ កាន់កាប់តាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៤ តែខ្លួនមិនដឹងថាគាត់កាន់កាប់តាំងពីពេលណាមកនោះទេ ។ ម៉្យាងទៀតខ្លួនធ្លាប់បបួលគ្រួសារគាត់ធ្វើស្តានចំនួន ០២ នៅផ្នែកខាងកើតជ្វះគាត់នោះទៀត ។ខ្លួនស្គាល់លោក ២១ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៤ មកម្ល៉េះ ហើយឈ្មោះ ង ក៏ស្គាល់ខ្លួនដែរ ។ខ្លួនមកធ្វើជាសាក្សីនេះ គឺខ្លួនស្តាប់អំពើអយុត្តិធម៌ ទើបខ្លួនសុខចិត្តចូលមកធ្វើជាសាក្សីនៅក្នុងរឿងនេះថាដីដែលកំពុងមានវិវាទនេះ គឺពិតជាកម្មសិទ្ធិរបស់លោក ២១ ពិតមែន ។នៅអំឡុងឆ្នាំ ២០០៦ ខ្លួនមិនស្គាល់ឈ្មោះថាអ្នកណាទៅដណ្តើមដីរបស់គាត់នោះទេ ។ខ្លួនកាលពីមុនជាស្នាក់នៅនៅតំបន់ភូមិភាគនៅខេត្តព្រះសីហនុនេះ ។ ខ្លួនមិនដឹងថាដីរបស់ឈ្មោះ ២១ មានទំហំប៉ុន្មាននោះទេ ។ខ្លួនទៅ

លេងផ្ទះរបស់គាត់មិនបានរស់ទំហំដីរបស់គាត់នោះទេ ។លោកតា ២១ រស់នៅទីនោះមានចិញ្ចឹមគោ ប្រហែល ៤០ ក្បាលនៅលើដីនោះ ។

-សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់សាក្សី ស៤២១-៧ ៖ ខ្លួនធ្វើជាសមាជិក សង្កាត់

នៅអំឡុងឆ្នាំ ២០០២ ហើយខ្លួនមករស់នៅខេត្តព្រះសីហនុ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៨៤ មកម៉្លេះ រហូតដល់ឆ្នាំ ១៩៨៦ ខ្លួនបានរស់នៅទៅម៉្តង ។ នៅអំឡុងឆ្នាំ ២០០៦ ខ្លួនបានឮថាមានការចុះហត្ថលេខាលើពាក្យ ស្នើសុំកាន់កាប់ដីធ្លីដោយឈ្មោះ ៖ ៦ នៅម៉្តងគោពីរ ពេលគឺជាពេលដែលមានការដុតបំផ្លាញផ្ទះលោក ២១ ។នៅឆ្នាំ ១៩៨៦ ខ្លួនទៅរស់នៅម៉្តងផ្ទះរបស់លោក ២១ ហើយពេលនោះមានក្រុមចោរបានមកប្លន់ផ្ទះ លោក ២១ ដោយបានបាញ់សម្លាប់កូនរបស់គាត់ម្នាក់ស្លាប់ ។ខ្លួនទើបតែឡើងធ្វើជា ពី ឆ្នាំ ២០០៧ ដល់ឆ្នាំ ២០១៧ នេះទេ ។ ការបើកសិទ្ធិឲ្យប្រជាពលរដ្ឋមកដាក់ពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ដីធ្លី គឺធ្វើឡើង តាំងពីឆ្នាំ ១៩៨៦ មកម៉្លេះ តែខ្លួនមិនដឹងថាលោក ២១ មកដាក់ពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ដីតាំងពីពេលណា នោះ ទេ ។ ចំពោះរឿងវិវាទរបស់លោក ២១ ពីដំបូងឡើងបានប្តឹងទៅតុលាការ តែតុលាការផ្ទេរមកគណៈកម្មការ ដោះស្រាយវិវាទដីធ្លីថ្នាក់ស្រុកវិញ ។ការធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិគឺឆ្លងតាមការសម្រេចរបស់គណៈកម្មការដោះស្រាយ វិវាទដីធ្លីនេះ ។ចំពោះឈ្មោះ ៖ ១ ខ្លួនស្គាល់ច្បាស់ ហើយគាត់មិនមានដីនៅម៉្តងផ្ទះរបស់លោក ២១ នោះ ទេ។នៅអំឡុងឆ្នាំ ១៩៨៧ ឈ្មោះ ៖ ១ បានរស់នៅម៉្តង ហើយឆ្នាំ ១៩៩០ គាត់ក៏ទៅរស់នៅម៉្តង វិញ ។ចំ លោកឈ្មោះ ៖ ៨ ខ្លួនមិនធ្លាប់ស្គាល់គាត់ឡើយ ។

សំណងហេតុ

១-តាមពាក្យបណ្តឹងរបស់ដើមចោទឈ្មោះ ៖ ៨ និងការអះអាងរបស់មេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិ ឲ្យដើមចោទ បានអះអាងថា ដើមចោទឈ្មោះ ៖ ៨ បានទិញដីទំហំ ៦៤ម៉ែត្រ គុណ ២១០ម៉ែត្រ មានទី តាំងស្ថិតនៅភូមិ ក្រុងព្រះសីហនុ ពីឈ្មោះ ៖ ១ ជាទាហ៊ាន ហើយបានកាន់កាប់ អាស្រ័យផលរហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ន ដោយមានពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លី ចុះថ្ងៃទី

ៗ ក្រោយមកនៅដើមឆ្នាំ ២០០៧ ស្រាប់តែឈ្មោះ ២១ , ឈ្មោះ ២២ , ឈ្មោះ ២៤ , ឈ្មោះ ២៣ , ឈ្មោះ ២៥ , ឈ្មោះ ២៦ និងបក្សពួកបានសែងខ្លួនមកដាក់ និងធ្វើរបងលើដីរបស់ ដើមចោទ ហើយដើមចោទក៏បានដាក់ពាក្យបណ្តឹងមកតុលាការខេត្តព្រះសីហនុ ។តុលាការបានផ្តន្ទាទោស ឈ្មោះ ២១ និងឈ្មោះ ២២ ដាក់ពន្ធនាគារ ០៦ខែ ពីបទប្រើអំពើហិង្សាទៅលើអ្នកកាន់កាប់អចលន វត្ថុដោយសុចរិត ។ ក្រោយមកនៅអំឡុងឆ្នាំ ២០១៦ ឈ្មោះ ២១ និងឈ្មោះ ២១-២ បានយុបយិតគ្នា លូចលក់ដីទំនាស់នេះឲ្យទៅឈ្មោះ ២៧ ហើយបានលួចធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ រំលោភយកដីរបស់ខ្លួន ។

២-តាមការអះអាងរបស់មេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិឲ្យចុងចម្លើយ បានអះអាងតបថា ឈ្មោះ ២១ និងប្រពន្ធឈ្មោះ ២១-២ បានមកកាន់កាប់លើដីទំនាស់នេះ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៨៦ រហូតមកដល់ឆ្នាំ ២០០៦ ស្រាប់តែមានឈ្មោះ ៖ ៨ នាំកម្លាំងទាហ៊ានជិត ២០នាក់ចុះទៅដុតខ្លួនលោកតា ២១ ដោយ អះអាងថាដីនោះបានទិញពីឈ្មោះ ៖ ១ ហើយក៏មានការប្តឹងផ្តល់គ្នាដល់តុលាការខេត្តព្រះសីហនុ ហើយតុលាការបានបង្វិលសំណុំរឿងនោះទៅគណៈកម្មការដោះស្រាយវិវាទដីធ្លីថ្នាក់ស្រុកវិញ ។

ប្តឹងទាមទារដីរបស់ឈ្មោះ ង ។ នោះ កិរិយានៃការកាន់កាប់ គឺដើមចោទពុំបានកាន់កាប់លើដីនោះទេ ដោយសំអាងតែលើពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ដីធ្លីចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩១ ហើយចំណុចនេះចៅសង្កាត់ លេខ បានដាក់លិខិតបញ្ជីហើយ ដោយចំណុចទី០១ ឆ្នាំ ១៩៨៩ ដល់ឆ្នាំ ១៩៩២ ចៅសង្កាត់ គឺឈ្មោះ ៖

ហេតុអ្វីក៏បានជាក្នុងពាក្យសុំកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លីជាឈ្មោះ ៖ ទៅវិញ ។ នៅគណៈកម្មការដោះស្រាយមានការកោះហៅជាច្រើនលើកច្រើនសារ ដែលសមាសភាពមានអាជ្ញាធរដែនដី និងលោកស្រី

ង ដោយពេលនោះលោកស្រី ង បានបញ្ជូនឯកសារមួយចំនួនមកសាលាខេត្តព្រះសីហនុ ។ ពេលប្រជុំពុំបានកំណត់ថាអ្នកណាជាម្ចាស់ដីទេ ព្រោះជាសាលាក្រមដែលបញ្ជាក់ពីការប្រើអំពើហិង្សាតែប៉ុណ្ណោះ ហើយពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់នេះមានការខុសប្រក្រតី ដោយចៅសង្កាត់ក៏មានការខុសគ្នាដែរ គណៈកម្មការពិនិត្យឃើញមានការកោសលុប ។ សំណូមពរលោកចៅក្រមប្រធានចោលការទាមទាររបស់ដើមចោទ ដោយហេតុថាដីនេះជាដីរបស់កូនក្តីខ្លួន ព្រោះមានឯកសារបញ្ជាក់មានសាក្សីមកបញ្ជាក់ផងដែរ ដោយឡែកខាងដើមចោទគ្មានឯកសារអ្វីមកបញ្ជាក់ថាដីទំនាស់នេះជារបស់ខ្លួន ហើយសាក្សីក៏គ្មាន ។

៣-ផ្អែកតាមការពិនិត្យភស្តុតាងរបស់ដើមចោទ:

-ការទិញលក់ដីរវាងឈ្មោះ ង និងឈ្មោះ ៖ គឺមានលិខិតចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៦ របស់ឈ្មោះ ៖ ដែលបានអះអាងដោយផ្ទាល់ខ្លួនថា បានលក់ដីទំហំ ៦៤៥ និងបណ្តោយ ២១០ ម ឲ្យឈ្មោះ ង ក្នុងតម្លៃ ២៧ម៉ឺនកន្លះ កាលពីឆ្នាំ ១៩៩១ ។

-ពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លី ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩១ របស់ឈ្មោះ ង ដែលមានការចុះហត្ថលេខាបានឃើញរបស់លោក ៖ ប្រធានគណៈកម្មាធិការប្រជាជនឃុំលេខ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩១ និងសេចក្តីបញ្ជាក់របស់ប្រធានភូមិលោក ៖ នៅថ្ងៃទី១៥ ខែកុម្ភៈ ១៩៩១ ។ ប៉ុន្តែឈ្មោះ ៖ បានឆ្លើយបំភ្លឺនៅក្នុងកំណត់ហេតុសួរចម្លើយលើកទី២ ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៧ លើសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៧ របស់អយ្យការអមតុលាការ ក្រុងព្រះសីហនុ នៅចំពោះមុខលោកស្រីចៅក្រម អ៊ិន ម៉ានិក្យ ថា: "ក្រោយពេលដែលខ្លួនបានដឹងថាឈ្មោះ ង បានចុះលេខថ្ងៃខែឆ្នាំលើពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ដីធ្លី ខុសនឹងពេលដែលខ្លួនមានតួនាទីជាមេឃុំ ដែលខ្លួនមានតួនាទីជាមេឃុំនៅថ្ងៃទី ២៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩១ ហើយថ្ងៃខែឆ្នាំដែលខ្លួនបានចុះហត្ថលេខាបែរជា ថ្ងៃទី ២៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩១ ទៅវិញនោះ ពេលនោះគឺខ្លួន និងប្រពន្ធរបស់ខ្លួនបានស្តីបន្ទោសឈ្មោះ ង ជាខ្លាំង ដោយខ្លួនបាននិយាយថា អ្នកមិនគួរ ធ្វើបាបអ្វីទេ អ្វីខំតែទុកចិត្តក្មួយឯង ពេលនោះឈ្មោះ ង បាននិយាយថា ពូឯងមិនបាច់ព្រួយទេ រឿងថ្ងៃខែឆ្នាំ ដែលខ្លួនចុះខ្លួនឯង ខ្លួនទទួលខុសត្រូវ ។"

តុលាការពិចារណាឃើញថាឈ្មោះ ៖ ដែលជាអ្នកលក់ដីឲ្យទៅឈ្មោះ ង គឺពុំមានឯកសារពាក់ព័ន្ធនឹងការកាន់កាប់ដីនោះទេ ហើយការទិញលក់ទៀត ក៏មិនបានធ្វើលិខិត ឬកិច្ចសន្យាទិញលក់ទេ គឺរហូតដល់ថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៦ ទើបឈ្មោះ ៖ ធ្វើលិខិតអះអាងដោយផ្ទាល់ខ្លួនថាបានលក់ដីឲ្យទៅឈ្មោះ ង កាលពីឆ្នាំ ១៩៩១ ។ ការលក់ទិញមិនបានអនុវត្តត្រឹមត្រូវតាមនីតិវិធីនៃការលក់ទិញអចលនវត្ថុ ស្របតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៤១ នៃក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ ៣៨ក្រ.ច ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីកិច្ចសន្យា និងការទទួលខុសត្រូវក្រៅកិច្ចសន្យា និងមាត្រា ១៣៥ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីសាលាក្រមលើក

លើអចលនវត្ថុដោយការព្រមព្រៀង មិនមានអានុភាព លើមិនបានចុះបញ្ជី ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ និងបទដ្ឋានគតិយុត្តិផ្សេងទៀត ស្តីពីការចុះបញ្ជី" ។

ម្យ៉ាងទៀតការសំអាងទៅលើពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លី ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩១ ដែលចុះហត្ថលេខាដោយលោក ១៦ ជាមេឃុំនោះ គឺជាឯកសារមិនប្រក្រតី ដោយសារការចុះហត្ថលេខានៅគីមុនពេលដែលលោក ១៦ បានទទួលតួនាទីជាមេឃុំទៀត(កំណត់ហេតុចម្លើយរបស់ឈ្មោះ ១៦ នៅចំពោះមុខលោកស្រីចៅក្រម អ៊ិន ម៉ានិក្ស នៅថ្ងៃទី ១២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៧) និងចម្លើយបំភ្លឺរបស់សាក្សី ស២២១-៧ ។

៤-ចំពោះការអះអាងរបស់ដើមចោទថា ភាគីចុងចម្លើយ បានលួចធ្វើវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុ និងបំភាន់មន្ត្រីសុរិយោដីក្នុងការចេញប័ណ្ណនោះ តុលាការពិចារណាឃើញថា ផ្អែកតាមលិខិតលេខ សជណ ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៥ របស់អភិបាលខេត្តព្រះសីហនុ បានសម្រេចទទួលស្គាល់ឈ្មោះ ២១ និងឈ្មោះ ២១-២ ជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិលើដីទំហំ ១៤០៦៥ (មួយម៉ឺនបួនពាន់ហុកសិបប្រាំ) ម៉ែត្រការ៉េ រួចហើយ ទើបមន្ត្រីរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ខេត្តព្រះសីហនុបានធ្វើនីតិវិធីរហូតដល់ចេញប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិជូនភាគីចុងចម្លើយ ដូច្នេះមិនមែនអាចលួចធ្វើដូចការអះអាងរបស់ដើមចោទទេ ។

៥-ផ្អែកតាមការអះអាងរបស់សាក្សី ស២២១-៧ ស១២១-៧ ស៣២១-៧ ដែលជាអាជ្ញាធរសុទ្ធតែបានបញ្ជាក់ប្រហាក់ប្រហែលគ្នាឈ្មោះ ២១ និងក្រុមគ្រួសារសុទ្ធតែបានរស់នៅលើទីតាំងដីនោះ តាំងពីយូរយារណាស់មកហើយ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះរដ្ឋបាលខេត្តព្រះសីហនុ ដែលមានសមត្ថកិច្ចជាគណៈកម្មាការដោះស្រាយទំនាស់ដីធ្លី បានចេញសេចក្តីសម្រេចធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិទៅឈ្មោះ ២១ ផ្ទុយពីឈ្មោះ ៨ ដែលមានតែពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់អចលនវត្ថុតែប៉ុណ្ណោះ មិនអាចយកមកគាំទ្រស្របតាមមាត្រា ១៣៤ និងមាត្រា ១៣៥ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីបានឡើយ ។ ចំណុចនេះតុលាការពិចារណាពីភាពស្របច្បាប់នៃម្ចាស់កម្មសិទ្ធិកររបស់ឈ្មោះ ២១ ។

៦-លទ្ធកម្មនៃកម្មសិទ្ធិរវាងឈ្មោះ ២១ និងឈ្មោះ ២៧ ធ្វើឡើងស្របតាមមាត្រា ៦៥ នៃច្បាប់ភូមិបាល ព្រោះលទ្ធកម្មនៃកម្មសិទ្ធិដែលធ្វើពីឈ្មោះ ២១ ទៅឈ្មោះ ២៧ ធ្វើឡើងស្របតាមនីតិវិធីសុរិយោដីត្រឹមត្រូវ គប្បីតុលាការមិនពិចារណាលើខ្លឹមសារនៃសាលាក្រមដែលដើមចោទទាមទារមកតុលាការនោះឡើយ ។

៧-សេចក្តីសន្និដ្ឋាន៖

-ការទាមទាររបស់ដើមចោទ ដែលមាននៅក្នុងខ្លឹមសារនៃសាលាក្រមទាមទារឲ្យតុលាការចេញ មិនមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ ដែលអាចឲ្យតុលាការទទួលស្គាល់ ថាដើមចោទជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិលើដីទំនាស់ទេ តុលាការគប្បីត្រូវប្រានចោលការទាមទារទាំងអស់នេះ ។

-យោងតាមមាត្រា ៦៤ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី បន្ទុកនៃប្រាក់ប្រាក់ប្រាក់របស់ភាគីដែលចាញ់ក្តី ។

សេចក្តីសម្រេចបញ្ជប់

១-ប្រានចោលការទាមទារទាំងអស់របស់ដើមចោទឈ្មោះ ជ ។

២-ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាបន្តករបស់ដើមចោទ ។

៣-ទុកសិទ្ធិឲ្យប្តឹងឧទ្ធរណ៍តាមកំណត់ច្បាប់ ។

សុត ហេង